

Nº 47

MEDVECZKY JENŐ (1902-1969)

Dunakanyar, 1926-1928 körül | *Danube Bend, around 1926-1928*

Olaj, vászon | Oil on canvas, 65,5 x 99 cm
Jelezve balra lent | Signed bottom left: Medveczky.

Kezdő ár | Starting price: 13 000 000 Ft / 32 500 EUR
Becsérték: 18 000 000 – 24 000 000 Ft
Estimate: 45 000 – 60 000 EUR

1. Zebegény, 1930-as évek

Berény Róbert

Szőnyi István

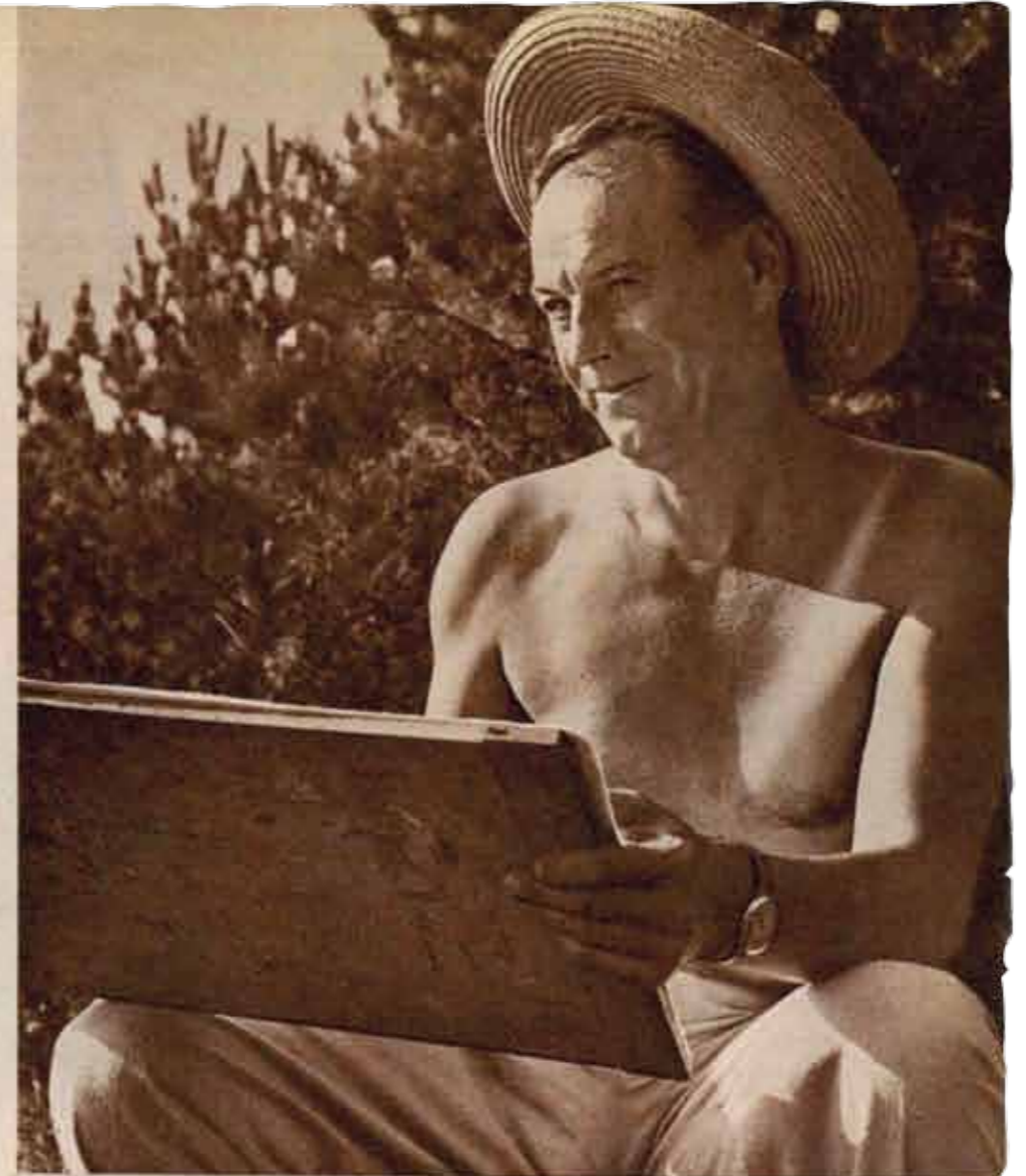

Pohárnok Zoltán

MŰVÉSZÉLET ZEBEGÉNYBEN

Berény pihen

Igy dolgozik — néha — Szőnyi István

Szőnyi István, Berény Róbert, Kirchner Jenő, Szobotka Imre, Pohárnok Zoltán és Vass Elemér a Dombban
Gamelin tábornok a francia alpesi hágyahorlatokat figyeli

Szobotka száját gyármányú fuvoláján játsszik

Berény Dombrocsky Lászlóval és kislányával, Szobotka kislánccal

Vass Elemér heverészik kertjében

Berény kislányával árnyékos terrazson

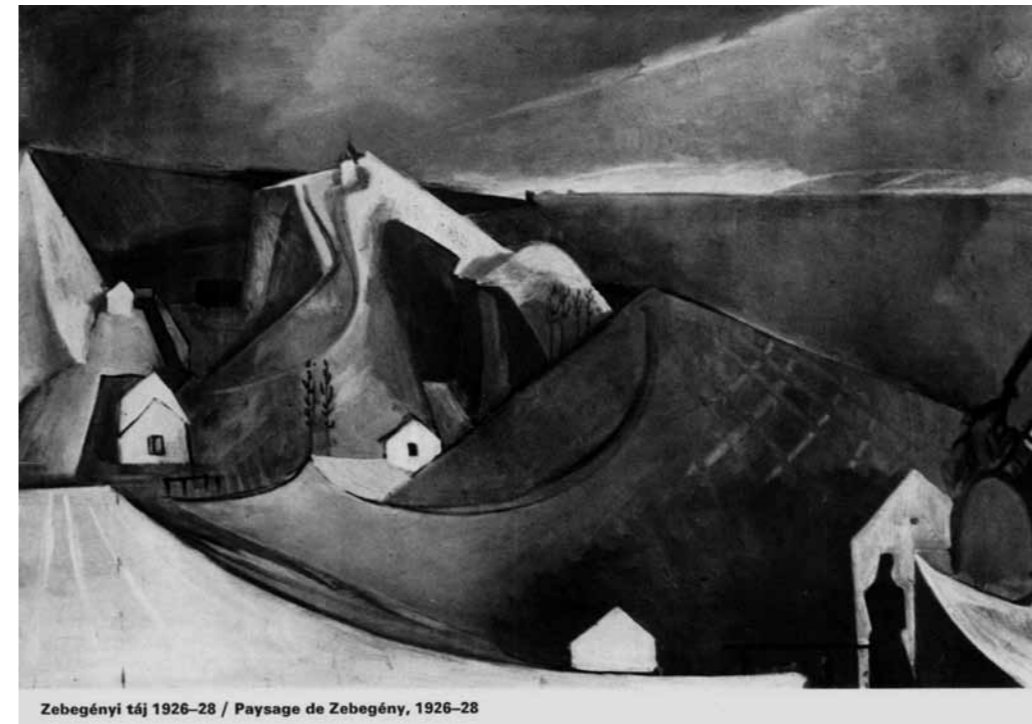
Szőnyi evez

Szőnyi kutyájával lovasköcsögjével

„Zebegényben az évek folyamán lassanként egy egész kis művészkolónia alakult ki, teljesen a baráti kapcsolatok alapján, semmiféle bürokrácia sem nehezedett azokra, akik Zebegénybe jöttek. Sokan a barátaim közül meglátogattak, megtetszett nekik a szép és változatos vidék, kedvet kaptak a kinti munkára. Hosszabb-rövidebb időre kiruccantak dolgozni, voltak közöttük, akik azután állandóan letelepedtek Zebegényben. Kijött ide és telket is vett a váratlanul és korán elhunyt szegény jó Aba-Novák Vilmos, egy nyáron át itt dolgozott kitűnő jó barátom, Bernáth Aurél. Évekig kijárt nyaranta Szobotka Imre és kenyerespajtásom, Elekfy Jenő. A hosszabb időre letelepedettek közé tartozott Dombrovszky-Szatmári László, Medveczky Jenő és jó komám, Vass Elemér. De a leg-hűségesebben tartott ki Zebegény mellett, jóformán a haláláig, Berény Róbert barátom” – emlékezett vissza a zebegényi művésztelpek kezdeti éveire Szőnyi István.

2. Művésztelpek Zebegényben, Pesti Napló, 1938

3. Medveczky Jenő: Zebegényi táj, 1926-1928
Magyar Nemzeti Galéria, Budapest

4. Georges Braque: Út Estaque mellett, 1908
Museum of Modern Art, New York

Bár Szőnyi hivatalosan nem töltött be vezetői szerepet semmilyen csoportosulás élén, karizmatikus személyisége és szakmai tekintélye mégis egyfajta informális vezetővé tette a fiatalok körében. Nagy hatással volt a húszas évekbeli ifjú neoklasszicista nemzedékre, többek közt Aba-Novák Vilmosra, Patkó Károlyra és Medveczky Jenőre. Zebegénybe költözése után barátai gyakran felkeresték, és lassan egy nem hivatalos művészkolónia jött létre a településen: „Most, hogy némileg rezignáltan gondolkodom vissza életem útjára [...] Mikor előbb említett kollégáim és még többen, jó barátaink kint voltak, sokat dolgoztunk, nagy problémákat feszegettünk, közben lejárunk a Dunára úszni és evezni, nagy kirándulásokat csináltunk kerékpáron az Ipoly és Garam völgyébe, Esztergomba, s a jól eltöltött, derűs és több-kevesebb munkaeredménnyel eltöltött minden hét szombatján összegyűltünk a kis kocsmában s cigány mellett mulatoztunk, nem ritkán reggelig tartó, régi magyar nótá-

kat idéző mulatságokon. Ezeken az estéken a társaság fő erőssége Elekfy barátom volt, valamennyiünk közt a zeneileg legképzettebb, aki kitűnően értett a cigányok betanításához. Kis, összeszokott társaságunk között, tudtommal sohasem volt félreértés, s nem emlékszem egyetlenegy incidensre sem, ami az együttlét harmóniáját megzavarta volna. Az első őszi, esős napon a kollégák nagyobb része felszedte sátorfáját, de tavasszal, szinte a fecskéket is megelőzve, egyenként és csoportosan megint visszatértek a jó barátok.”

Medveczky Jenő a főiskolai évek alatt közös műteremben, a Bajza utcai Epreskertben alkotott Patkó Károllyal és Domanovszky Endrével, majd az első évfolyammal 1928-ban Rómába költözött, hogy a Collegium Hungaricum ösztöndíjas hallgatója legyen. Akárcsak Szőnyi, ő sem találta a helyét Itáliában, és alig 2 hónap után hazatért. Franciás iránultsága nem tette fogékonnyá az Olasz-

országban ekkor uralkodó Novecento stílusára. „Neoklasszicistának hívnak és rómainak. Így együtt. Rómában csupán két hónapig voltam. Műtörténeti értelemben vett klasszicizmust pedig előtte csináltam, utána már nem. A forma megváltó erejében hiszek és ennek értelmében munkálkodok”¹ – vallotta a művész egy késői interjújában.

Medveczky éveken keresztül gyakori vendég volt Zebegényben, és többször is megfestette a Dunakanyart. Ebből a korai korszakból azonban csak egy – a Magyar Nemzeti Galéria gyűjteményében lévő – hasonló kvalitású műve ismert. 1928-as római kitérője után stílusa megváltozott, és elhagyta azt a szigorú szerkesztiséget, amely a húszas években jellemezte. A most aukcióra kerülő zebegényi tájkép Medveczky korai, klasszicista korszakának reprezentatív remekműve.

KELEN ANNA

¹ D. Jobbágyi Zsuzsa: Medveczky Jenő. Képzőművészeti Kiadó, Budapest, 1982, 6.